

Fotografie abstractă

M Horlaci

primăvara o bulă albastră,
priveste-o ca pe o poză cu tine,
cum te înstrâmbi,
fotografiază-te cum zâmbesti.
poate e vina noastră,
o clipă lumina ta o găsesti.
si de-aici toate culorile o iau razna,
explozii când se înferbântă album după album,
te defilezi oarecum,
si un exces e
când ţi se usucă
nările de la parfum.
te vânez cu o poftă de căprioară,
iarba si-a pierdut gustul,
e carnivoră, e
blestemata în care ne tăvălim a câta oară.
refuz un vânat pentru o ploscă de vin demisec.
trupul tău fotografiat,
necenzurat îl petrec spre pornirile mele.
e lumina lui bartimeu,
de-ar sti că-l pomenesc m-as vedea evanghelie,
firea nu se vrea controlată, bezmetică umblă după plăcere.
strugurii tăi tremură după apusuri virgine,
se coc la prima atingere,
si îmbătă primul desfăt unde am lăsat urme divine.
un ospăt modificat pe gusturi orientale, te fotografiezi sub privirile tale ce-ascund o liniste de femeie
fără pereche.
aici e un cliseu dar sună bine pentru ureche.
mă l-as coplesit, sunt un om,
o mie de nume iscălită în fotografiiile tale alb negru,
dar sunt integrul când te privesc
prin apartul meu nefiresc
cu o bulă albastră.